

ИВАН ПАКВОР

МИЛАН РАДОВАНАЦ

Астрономска опсерваторија, Волгина 7, 11060 Београд, Србија

Резиме: Астроном Иван Паквор на Астрономску опсерваторију је дошао почетком шездесетих година, после монтирања фундаменталних астрометријских инструмената, у време њиховог експерименталног рада и уходавања. После краћег рада на великом меридијанском кругу, прешао је у Групу за апсолутне ректасцензије и готово читав радни век посветио раду на великом пасажном инструменту, који је тада, са својим системом вакуумских мира, био јединствен инструмент у Свету. Овај рад је сажет преглед његовог живота и рада на Опсерваторији, и објављених научних радова.

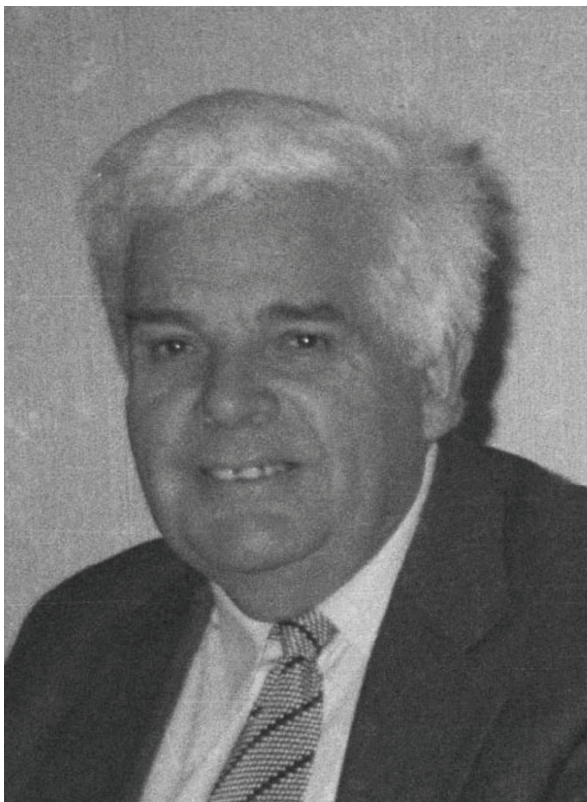
Међу оне ретке астрономе Астрономске опсерваторије у Београду, рођене пре Другог светског рата, који су на Опсерваторију дошли из интелектуалних, а тиме и материјално боље стојећих породица, свакако спада и мр Иван Паквор.

У биографији поднетој уз документа за запослење на Опсерваторији, Паквор наводи да је рођен у "Новом Саду, 20. октобра 1937. године, од оца Јосипа Паквора, ком.(ерцијалног) директора «Путника» у Новом Саду и мајке прим.(аријус) др Наде Мицић-Паквор, лекара, управника Демонстрационог центра за заштиту детета у Новом Саду".

Четири разреда основне школе (1944-1948), а потом и гимназију, "Св. Марковић" (1948-1956), завршио је у Новом Саду. У школи су га нарочито интересовали математички проблеми, па је математици кроз читаво школовање посвећивао нарочиту пажњу, и из тога предмета стално имао одличну оцену. Резултат тога била је и награда од Наставничког већа Гимназије за показани успех из математике 1955. године.

Испољени интерес за природне науке, поготово математику, одвео га је 1956. године на Природно-математички факултет у Београд, где се ипак определио и уписао на астрономију, на којој није недостајало ни математике. Астрономске студије је одабрао - написа ће касније у биографији - пошто је у њима видео широке могућности за остварење жеље за науком. А кад се нешто тако жели, није ни тешко, па је већ априла 1961. године, студије

завршио са средњом оценом 8,2, завршни испит са оценом 10, и тако стекао диплому ПМФ-а (бр. 783/1).

Како је августа исте године Астрономска опсерваторија објавила конкурс за два стручна сарадника, на исти се, пошто је испуњавао тражене услове, поред још четири кандидата, пријавио и Иван Паквор. Један од двоје изабраних кандидата за стручне сараднике, које је, 14. новембра, изабрала комисија у саставу др Бранислав Шеварлић, Ђорђе Телеки и Љубиша Дачић, био је Иван Паквор (други изабрани кандидат била је Софија Сацаков, а као стипендиста другог субјекта, поред двоје математичара, отпао је и дипломирани астроном Никола Милински).

Решење о постављењу за стручног сарадника Астрономске опсерваторије, са месечном платом од 27.000 динара, 1. фебруара 1962. године, кад је и почео са радом, потписао му је в. д. директора Опсерваторије, др Василије Оскањан (АО, бр. 921/1-61).

У прво време радио је као сарадник у Групи за релативне координате, на испитивању органа ВМК, првенствено на испитивању 8 микроскоп-микрометара, самосталној обради ових испитивања, праћењу нагиба западног

стуба школског павиљона и увежбавању рада са микроскопима универзалног инструмента.

Како је за астрономе посматрачки рад био основа рада на Опсерваторији, ради стицања искуства, још 4. априла 1962. године, Колегијум га је поставио за помоћног посматрача, за посматрање небеских тела у Групи за релативне координате, са фреквенцијом посматрања - свако друго вече (АО, бр. 418/2/62). За овај рад следовао му је и додатак, паушал за ноћни рад.

Октобра 1962 године, прешао је у Групу за апсолутне ректасцензије, на пасажни инструмент. Из овог периода треба споменути његов удео у испитивању окуларног микрометра у погледу прогресивних и периодичних грешака лабораторијском методом, одређивање обрта и ширине контаката астрономском методом, потом рад на реглажи инструмента и помоћних система, одређивању и праћењу колимације и нагиба преко живина огледала, испитивању чепова, одређивању графика брзина покретног конца микрометра, итд. Посебно је тада био значајан његов рад на редукацији више серија посматраних звезда, од којих је и сам неке посматрао.

Курс, позитивно оцењен, организован на Опсерваторији са циљем уздизање млађих кадрова, Паквор је похађао 1963. године.

Од претходне, 1962. године, Паквор је члан Астрономског друштва "Руђер Бошковић", али и Удружења математичара, физичара и астронома Југославије.

За сталног посматрача, од стране Колегијума Опсерваторије, а на предлог шефа Групе за апсолутне ректасцензије, Љубише Митића, изабран је, односно унапређен, 18. јануара 1964. године, што је било значајно признање његовом дотадашњем раду, у којем је већ имао и два реферата на научно-стручном скупу Опсерваторије.

Све набројане послове и задатке које је до овог времена извршио Иван Паквор, учили су референти др Љубиша Митић и Ђорђе Телеки, именовани по расписаном конкурс за избор једног асистента на Опсерваторији, на који се пријавио Иван Паквор, и 16. октобра 1964. године, предложили га за избор, закључивши да је за овај избор показао способност и смисао за научно-истраживачки рад.

Савет Астрономске опсерваторије је 21. новембра 1964, усвојио овај предлог, и једногласно изабрао Паквора за асистента Опсерваторије, у Групи за апсолутне ректасцензије, а директор Василије Оскањан, три дана касније, написао решење о унапређењу (АО, бр. 1591/64).

Из овог периода истичемо још два важна догађаја у животу Ивана Паквора: 1963. године он се оженио Јудитом, а већ следеће добио принову у породици - ћерку Ренату.

Јула 1967. године, Астрономска опсерваторија је расписала конкурс за поновни избор једног асистента у Групи за апсолутне ректасцензије, на који се као једини пријавио Иван Паквор. Референти др Захарије Бркић и др Љубиша Митић, у реферату, односно сам Паквор у приложеној новој биографији, истакли су и нове радне и научне резултате Ивана Паквора

остварене после претходног избора. Тако је истакнут његов научно-истраживачки рад на одређивању фундаменталних ректасцензије звезда ФК4 каталога, који су оцењени као први експериментални радови у оквиру фундаменталне астрометрије на Опсерваторији. Указано је и на његова даноноћна мерења којима је био циљ да се утврди понашање колимације ВПИ, у вези с температурним променама.

Осим тога, крајем 1965. године, на Природно-математиком факултету, уписао је и постдипломске студије, које је до овог конкурса био и апсолвирао, положивши предвиђене испите и определио се за магистарски рад.

Током септембра и октобра 1967. године, месец дана је провео на Пулковској опсерваторији, са циљем упознавања конкретног рада фундаменталних група; првенствено рада на великом пасажном инструменту и меридијанском кругу, са нагласком на проблематици диференцијалних ректасцензија, раду какав је предстојао и на инструменту Астрономске опсерваторије у Београду. Други важан, и за будући рад користан задатак који је тамо подробно размотрио и упознао, био је испитивање и глачање чепова инструмената.

Овом приликом је, у циљу упознавања са њиховим меридијанским инструментима, посетио и Московску опсерваторију.

Из проблематике којом се бавио, имао је већ за штампу припремљених и неких 5-6 радова.

У међувремену Иван Паквор је био изабран за члана Савета Астрономске опсерваторије, а потом и за члана њеног Управног одбора.

На основу напред изнетог, референти др Захарије Бркић и др Љубиша Митић су закључили, да је Иван Паквор показао способност и вољу за научно-истраживачки рад, те су га, 19. октобра 1967. године, предложили за поновни избор у звање асистента Астрономске опсерваторије.

Перо Ђурковић, директор Опсерваторије, 24. новембра, по одлуци Савета и Научног већа о прихватању овог предлога, написао му је решење о другом, поновном избору у звање асистента у Групи за апсолутне ректасцензије (АО, бр. 1483/67).

По трећи пут, на расписани избор за асистента у Групи за апсолутне ректасцензије, Паквор се кандидовао 13. августа 1970. године (АО, бр. 784/70).

Овај пут референти за избор били су Перо Ђурковић, научни саветник, др Љубиша Митић, виши научни сарадник и Милан Мијатов, асистент. У реферату за избор они су поновили већ познате чињенице, а од нових су изнели податак да је током септембра и октобра 1969. године на студијском боравку, двадесетак дана, провео и на Букурештанској опсерваторији, да је узео учешћа на Конгресу у Брајтону 1970, са саопштењем о нашим новиммирама, те да је саопштење о растеретном систему и довођењу чепова ВПИ до стандардне форме, исте године, поднео на Конгресу математичара, физичара и астронома у Охриду.

Уз закључак да је показао изразиту умешност у практичном раду са ВПИ и у решавању разних техничких проблема у вези с њим, они су га 24. септембра 1970. године, предложили за поновни избор у звање асистента Астрономске опсерваторије (АО, бр. 941/70).

Научно веће је 7. октобра прихватило овај предлог, а 21. октобра и Савет Опсерваторије, па је секретару Мирославу Ђурчићу само преостало да 27. октобра изда и писмену потврду за овај избор (АО, бр. 1021/1/70).

Потом је прошло још неколико година, да би 27. марта 1974, Паквор на Опсерваторију донео потврду Природно-математичког факултета, да је на истом, дана 19. марта 1974. године, одбранио магистарски рад под насловом "Испитивање наглавака великог пасажног инструмента Астрономске опсерваторије у Београду", и тако стекао степен магистра астрономских наука (АО, бр. 234/74).

Кад је дугогодишњи шеф Групе за апсолутне ректасцензије Љубиша Митић поднео оставку на ово место, 5. фебруара 1975. године за новог шефа Групе, одлуком Савета Опсерваторије, изабран је Иван Паквор (АО, бр. 131/75).

Недуго после овога, од 20. до 22. маја 1975, Паквор је учествовао на XX Астрометријској конференцији у Пулково, где је у секцији меридијанске астрометрије, поднео саопштење "Резултати испитивања великог пасажног инструмента помоћу вакуумских мира Београдске Опсерваторије" (заједнички рад са Љ. Митићем). Овај рад, истакао је Паквор у извештају о путу, изазвао је прилично интересовање, јер је решење проблема вакуумских мира на Астрономској опсерваторији у Београду, било јединствено у свету, о чему су се посебно позитивно изразили совјетски стручњаци, академик М. С. Зверјев и проф. др А. А. Немиро.

Следећи, за астрономе значајан одлазак у иностранство, био је онај од 10-так дана августа 1979. године, кад је Паквор боравио у Монтреалу, на XVII конгресу Међународне астрономске уније (АО, бр. 742/2/79).

Одлуку о избору Ивана Паквора у звање истраживач-сарадник, на седници научних радника 27. јуна 1985, донео је Природно-математички факултет, а 23. јула 1985, затражио од Републичке заједнице науке Србије, Комисије за научна звања, сагласност о испуњењу услова Ивана Паквора за ово звање. Решење којим се сагласила са овим избором, Комисија је донела 6. августа 1985. године, чиме је он био окончан (бр. 011-4195/1/85). За њега Паквор је могао приложити и попис петнаестак објављених научних радова.

На XIX Скупштини МАУ у Делхију 1985. године, поднео је једно саопштење. Присуствовао је и 133 МАУ Симпозијуму у Паризу, те, због упознавања са модернизацијом инструмената посетио Бордо, а због дигиталних ознака Стразбур.

Након дуго година, Паквор ће још једном да промени научну групу: на основу одлуке Научног већа и Радничког савета од 11. марта 1987, директор Астрономске опсерваторије Миодраг Митровић, донео је 26. марта решење,

којим је Ивана Паквора именовано за шефа Групе за апсолутне деклинације (АО, бр. 173/87).

На XX ГА МАУ у Балтимору 1988. године, Иван је постао члан МАУ и Комисије 8.

У звање истраживач-сарадник, Паквор ће, на предлог референата др С. Сацаков, др М. С. Димитријевића, др И. Винце, др З. Кнежевића и др С. Нинковића, поново бити изабран крајем 1990. године.

Крајем 1994. године изабран је за руководиоца нове научне јединице Астрономске опсерваторије - Астрометрија.

У овом задњем периоду Паквор је радио на модернизацији меридијанских инструмената: примени CCD електрооптичких сензора за регистрацију пролаза звезда кроз меридијан и практичној реализацији израде CCD камере од компонената набављених у иностранству, те на каталогу апсолутних деклинација 307 сјајних звезда. Као члан Комисије за службу тачног времена, активно је учествовао у њеном развоју, преносу еталона времена и фреквенције на Опсерваторију и дистрибуцију времена по павиљонима.

Још једном, крајем 1994. године, по предлогу референата др С. Сацаков, др З. Кнежевића и др А. Ђорђевића, Паквор ће бити изабран у звање истраживач сарадник Астрономске опсерваторије (АО, бр. 494/2/94).

Последњи избор, односно трећи реизбор, Ивана Паквора у звање истраживач сарадник, референти др З. Кнежевић, др Н. Пејовић и др Г. Поповић, образложили су, уз приложу библиографију радова, и предложили крајем 1998. године. Заједничко научно веће Астрономске опсерваторије, Геоманетског завода и Сеизмолошког завода, предлог је усвојило 14. маја 1999. године.

Ове 1999. године, на његово тражење Ивану Паквору је одобрено неплаћено одсуство од 6 месеци, од 22. марта до 22. септембра (АО, бр. 154/1/99), међутим, и пре истека овог рока, већ 7. јуна, он је писменим путем (АО, бр. 194/1/99) од директора Опсерваторије затражио прекид одсуства, и враћање на редован посао, са истим даном, што му је одобрено.

Како је 20. октобра 2002. године Иван Паквор навршавао 65 година живота, и тиме испунио један од потребних услова за одлазак у пензију - констатовано је у решењу које му је, дан касније потписао директор Опсерваторије Зоран Кнежевић - тога дана престао је радни однос истраживача сарадника Ивана Паквора на Астрономској опсерваторији у Београду (АО, бр. 713/1/02).

Иван Паквор, налазимо у његовом Картону научно-истраживачког радника, говори, чита и пише енглески и руски, а говори и чита немачки језик, па је, с обзиром на ту чињеницу, повремено преводио и лекторисао радове других аутора за публикације Астрономске опсерваторије.

Био је члан разних организационих одбора, разних конференција и других скупова у организацији Опсерваторије.

Посебну активност и способност испољио је у организовању разних синдикалних активности на Опсерваторији.

OБJABBJEHИ PADOBИ ИBANA ПAKBOPA

1963

1. Pakvor, I.: 1963, Moryúcnost ljyðskog leta na Mesec, *Vasiona*, **XI**, 1, 6-9.

1968

2. Pakvor, I.: 1968, Ispitivanje osam mikroskop-mikrometara velikog meridijanskog kruga, *Publ. Astron. ops. Beograd*, Sv. **14**, 129-136.
 3. Pakvor, I.: 1968, Mikrometar velikog pasažnog instrumenta, *Publ. Astron. ops. Beograd*, Sv. **14**, 239-243.

1969

4. Mitić, Lj., Pakvor, I.: 1969, Temperaturski efekti na veliki pasažni instrument, IV Kongres matematičara, fizičara i astronoma Jugoslavije, Sarajevo 1965, *Publ. Astron. ops. Beograd*, Sv. **16**, 27-33.
 5. Mitić, Lj., Pakvor, I.: 1969, Izvođenje sistema instrumenata iz Kustner-ovih serija, IV Kongres matematičara, fizičara i astronoma Jugoslavije, Sarajevo 1965, *Publ. Astron. ops. Beograd*, Sv. **16**, 45-47.

1970

6. Pakvor, I.: 1970, The Meridian Marks of the Large Transit Instrument in Belgrade, *Trans. IAU*, Proc. XIV IAU GA 1970, **XIVB**, Brighton (abstract).

1973

7. Pakvor, I.: 1972/73, The Meridian marks of the Large Transit Instrument of Belgrade Observatory, *Bull. Obs. Astron. Belgrade*, Vol. **XXIX**, F.1, No 125, 3.
 8. Pakvor, I.: 1972/73, Micrometer of the Large Transit Instrument of the Belgrade Observatory, 1971, *Bull. Obs. Astron. Belgrade*, Vol. **XXIX**, F.1, No 125, 4-6.
 9. Pakvor, I.: 1973, Neka zapažanja pri ispitivanju čepova velikog pasažnog instrumenta u Beogradu, Zbornik na trudovite, Skopje, Tom I, 237-240.

1975

10. Pakvor, I.: 1975, Mire Velikog pasažnog instrumenta beogradske Opservatorije, I Nacionalna konferencija Jugoslovenskih astronoma, Beograd 1973, *Publ. Astron. ops. Beograd*, Sv. **20**, 205-207.
 11. Pakvor, I.: 1975, Ispitivanje naglavaka velikog pasažnog instrumenta Astronomske opservatorije u Beogradu, (magistarski rad I. P.) *Publ. Astron. ops. Beograd*, Sv. **22**, 57 strana (+ prilog).

1976

12. Mitić, Lj., Pakvor, I.: 1976, The vacuum meridian marks of Belgrade Observatory, *Publ. Dept. Astron. Univ. Beograd*, No **6**, 111-113.

1977

13. Mitić, Lj., Pakvor, I.: 1977, A Retrospect of the Vacuum Meridian Marks of the Belgrade Large Transit Instrument, *Bull. Obs. Astron. Belgrade*, No **128**, 11-15.

1978

14. Mitić, Lj., Pakvor, I.: 1978, An Investigation of the Large Transit Instrument of the Belgrade Observatory with the Vacuum Meridian Marks, Trudy 20. Astromet. Konf. Leningrad, 177-179 (russian).

1979

15. Mitić, Lj., Pakvor, I.: 1979, Direct Measurements of the Angular Position Variation of the Plane-Parallel Glass Closing the Vacuum Tube of the Belgrade Meridian Marks, *Publ. Obs. Astron. Belgrade*, No **26**, 197-204.

16. Pakvor, I.: 1979, On the observations of the bright polar stars with the Large Transit Instrumental at Belgrade, *Trans. IAU*, Proc. **XVII** IAU GA 1979, **XVIII** Montreal (abstract).

1981

17. Pakvor, I.: 1981, On the Observations of the Bright Polar Stars with the Large Transit Instrumental at the Belgrade Observatory, *Publ. Astron. Obs. Sarajevo* Vol.1, No 1, 79-85.

1984

18. Pakvor, I.: 1984, Progres Report on Vacuum Meridian Marks, *Mitt. Lohrmann Obs. Tech. Univ. Dresden* **6**, 51, 127-130 (english).

1985

19. Pakvor, I.: 1985, Progress report on the Belgrade catalog of absolute R. A.'s of bright polar stars, *Trans. IAU*, Proc. XIX IAU GA 1985, New Delhi (abstract, english).

1986

20. Mitić, Lj., Pakvor, I.: 1986, Vacuum meridian marks of Belgrade Observatory, Proc. IAU Symp. 109, "Astrometric Techniques", Gainesville, Florida, D. Reidel Publ. Comp. 525-527.

21. Pakvor, I.: 1986, The stability analysis of the vacuum meridian marks of the Large Transit Instrument at Belgrade Observatory, *Bull. Obs. Astron. Belgrade*, No **136**, 75-77.

1989

22. Mitrović, M., Arsenijević, J., Pakvor, I.: 1989, 1987.- stota godina života Astronomske opservatorije u Beogradu, Sto godina Astronomske opservatorije u Beogradu, *Publ. Astron. ops. Beograd*, Sv. **36**, 13-22.

23. Pakvor, I.: 1989, Aktivnost grupe za apsolutne rektascenzije, Sto godina Astronomske opservatorije u Beogradu, *Publ. Astron. ops. Beograd*, Sv. **36**, 83-87.

24. Pakvor, I.: 1989, Jedna epizoda iz istorije podizanja današnje Astronomske opservatorije u Beogradu, Sto godina Astronomske opservatorije u Beogradu, *Publ. Astron. ops. Beograd*, Sv. **36**, 159-164.

25. Teleki, G., Pakvor, I.: 1989, Digital designations of catalogues and surveys of star positions (Series 1), *Bull. Obs. Astron. Belgrade*, No **140**, 131-139.

1990

26. Ševarlić, B., Teleki, G., Atanacković-Vukmanović, O., Pakvor, I.: 1990, Bibliography of catalogues and papers on parallaxes, *Publ. Obs. Astron. Belgrade*, No **40**, 79-128.

27. Ševarlić, B., Teleki, G., Atanacković-Vukmanović, O., Pakvor, I.: 1990, Bibliography of catalogues and papers on proper motions, *Publ. Obs. Astron. Belgrade*, No **40**, 129-238.

28. Ševarlić, B., Teleki, G., Atanacković-Vukomanović, O., Pakvor, I.: 1990, Bibliography of catalogues and papers on radial velocities, *Publ. Obs. Astron. Belgrade*, No **40**, 239-285.

1991

29. Teleki, G., Pakvor, I.: 1991, Digital designations of catalogues and surveys of star positions (Series 2), *Bull. Obs. Astron. Belgrade*, No 143, 95-99.

1992

30. Mijatov, M., Pakvor, I., Trajkovska, V., Sekulović, V.: 1992, Systematic errors of some parameters which have been used in the treatment of Belgrade catalogue of absolute declinations (BCAD), *Bull. Astron. Belgrade* No **145**, 125-130.

1993

31. Petković, S., Pakvor, I.: 1993, Application of electrooptical CCD sensors for registration of star transits with the Belgrade large transit instrument, *Bull. Astron. Belgrade*, No **148**, 61-64.

1995

32. Petković, S., Pakvor, I.: 1995, The construction principles of the CCD camera for functioning in the real time on the Belgrade Large Transit Instrument, *Bull. Astron. Belgrade*, No **151**, 135-139.

33. Petković, S., Pakvor, I.: 1995, CCD at Belgrade large Transit Instrument, Proc. of the first Hungarian-Yugoslav astronomical conference, Baja 1995, *Publ. Obs. Astron. Belgrade*, No **49**, 183-186.

34. Petković, S., Pakvor, I.: 1995, The principles of the construction of CCD camera for functioning in the real time at Belgrade large transit instrument, IAU Symposium 172, *Dynamics, ephemerides and astrometry in the solar system*, Paris 1995, Book of Abstracts 57.

1996

35. Mijatov, M., Pakvor, I., Sekulović, V.: 1996, The flexure of the Belgrade Vertical Circle in the period 1976-1985, *Bull. Astron. Belgrade*, No **153**, 85-88.

36. Petković, S., Pakvor, I.: 1996, Application of CCD camera at Belgrade Large Transit Instrument, IAU Colloquium 165, *Dynamics and Astrometry of Natural and Artificial Celestial Bodies*, Poznan, Poland 1996, Abstracts 87 (english).

37. Bozhichkovich, Dj., Pakvor, I.: 1996, Systematic corrections of fundamental star declinations of equatorial zone obtained with the Belgrade

Vertical Circle, IAU Colloquium 165, *Dynamics and Astrometry of Natural and Artificial Celestial Bodies*, Poznan, Poland 1996, Abstracts 22 (english).

1997

38. Pakvor, I.: 1997, In memoriam: Milan Mijatov 1933-1996, *Bull. Astron. Belgrade*, No **155**, 1.

39. Pakvor, I.: 1997, Scientific and professional activity of Milan Mijatov, *Bull. Astron. Belgrade*, No **155**, 165-168.

40. Pakvor, I.: 1997, Naučna i stručna delatnost Mr Milana Mijatova, *Publ. Astron. ops. Beograd*, Sv. **56**, 167-170.

41. Protitch-Benishek, V., Pakvor, I., Damljanović, G.: 1997, Progress report on the Belgrade astrometrical instruments and the possibilities of re-integration in modern ground-based observations, Proc. of International Symposium Journées 1997, Systèmes de référence spatio-temporels, Prague 219-221 (english).

1998

42. Protić-Benišek, V., Pakvor, I., Damljanović, G.: 1998, Past and Future of Astrometrical Work at Belgrade Observatory, Proc. 4th Yugoslav-Romanian Astronomical Meeting, *Publ. Astron. Obs. Belgrade*, No **60**, 118-121.

43. Pinigin, G., Pakvor, I., Shulga, A.: 1998, Modernization of the Belgrade Meridian Circle, *Serb. Astron. J.*, No **158**, 127-129.

1999

44. Pakvor, I., Protić-Benišek, V.: 1999, The end of the Belgrade Meridian Circle, *Publ. Astron. Obs. Belgrade*, No **65**, 141-142.

45. Pakvor, I.: 1999, Total Solar Eclipse Observed at Palić (Yugoslavia) on August 11, 1999, *Publ. Astron. Obs. Belgrade*, No **65**, 217-218.

2003

46. Popović, G., Pavlović, R., Pakvor, I.: 2003, The database of measurements of the double stars discovered in Belgrade with Zeiss refractor 65/1055cm, (2003.0), *Serb. Astron. J.* No **167**, 59-61.

IVAN PAKVOR

Astronomer Ivan Pakvor came to the Astronomical Observatory in early sixties, after mounting of the fundamental astrometrical instruments, at the time of their experimental work. After a short work on the large meridian circle, he moved to the Group for the absolute right ascension and almost the entire lifetime of work dedicated to the great passage instrument, which then, with its system of vacuum mirae, was a unique instrument in the world. This paper is a brief overview of his life and work on the Observatory, and of published scientific papers.